

N. E. MANITAKIS

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐκτὸς τῆς διασταυρωσεως τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑτησίᾳ δρα. Ν, 8. ἑξαμ. » » 5. τῶν ἐπαρχ. ἑτησίᾳ » » 10. ἑξαμ. » » 6. τῶν ἑξωτερ. ἑτησίᾳ δρα. 15.	Ὁ Δάντης κατὰ Γκιώτον (εἰκὼν) — Αἱ Ῥωσίδες Παρθέναι ἢ σκηναὶ τῶν Μηδονιστῶν (συνέχεια) — Ἀπογραφικὰ (συνέχεια) — Βίαιος Ἐμμανουὴλ (συνέχεια καὶ τέλος) — Λίσαι γράφου — Γνωστοποίησις.	Ἐν Ἀθήναις λεπτά 10. * τῶν ἐπαρχ. » » 15. * τῶν ἑξωτερικῶν » » 25. Φύλλα προηγουμένα » 10.

Ο ΔΑΝΤΗΣ ΚΑΤΑ ΓΚΙΩΤΟΝ

ΑΙ ΡΩΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ*
 Η ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΟΝΙΣΤΩΝ
 —
 ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
 Η ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

X

Ἡ προηγουμένη τοῦ κοιτῶνος μίξις παρθένου
 Ὁ πρίγκηψ ὑπεδέχθη τὸν γάλλον

1) Συνέχεια εἰς προηγουμένον ἀριθ. 30, 34, 32, 23, 34, 31, 36, 37 καὶ 33.

μηχανικὸν μετὰ τῶν προσκενητάτων φιλοφροσύνῃς εὐχεστέρων τρόπων.
 Ὁ ῥώσος εἶχε ἀξιοσημειωτὸν εὐκόλιν εἰς τὴν μετὰ τῶν ἄλλων ἐξομώσιν. Ἐκεῖνο, ὅπερ καθιστοῦ αὐτὸν ἐπιτήδειον νὰ ὁμιλή μετὰ τῆς χαριεπτέρης εὐχεραίας ὅλας τὰς ἄνευ ἰδιαιτέρου τῆνου προφορᾶς ἕνας γλώσσας, ὡς καὶ τὸ νὰ ἰδιοποιῆται τὰς ἀρεταίαις, νὰ μιμῆται τὰς συνήθειαις, τὰς γέσεις τοῦ τόπου εἰς τὸν ὅποιον κατοικεῖ, δὲν ἀρνεῖται εἰς αὐτὸν τὴν ἰκανότητά τοῦ νὰ ἐννοῇ καὶ συναρμολοιοῦνται πνευματικῶς

μὲ τὸς ἀνθρώπου, ὅς συναναστρέφεται.
 Ὁ πρίγκηψ Κρελὼρ, ὅστις συχνὰ εἶχεν ὑπάγει εἰς Πηριότον, ἐγένετο, ὅπου ἂν ἐβούλετο, ἀληθῆς Πηριότινος.
 Ἐπροχώρησε πρὸς συνάντησιν τοῦ Σαβέρ ὃν προσηγόρευσε μετὰ πλήρους χάριτος καὶ προσκενῆας.
 Ἡ Βάνδα ἔτεινε αὐτῷ ἀμελῶς τὴν μικρὴν χεῖρά της, τὴν ὡς ἀλάδαστρον λευκὴν, ἣτις ἐξήρχετο διὰ μέσου πλατείαις χειρῶς.
 — Ἐπιστρέψατέ μοι, εἶπεν ὁ πρίγκηψ νὰ προγευθῶ ἐν τάχει καὶ νὰ ἐ-δυσθῶ.

Μετά εἴκοσι λεπτά εἶμαι πάλιν ἐδῶ. Ὁ ὑπουργός, προειδοποιήθη περί τῆς ἐπισκέψεώς μας. Ὁμολογουμένως ἡ ὑπόθεσις εἶναι πως σπουδαία καὶ δυσκατῆρθωτος, ἀλλ' ἔχω καλὰς ἐλπίδας.

Καὶ ἐξῆλθε.

Εὐρεθεὶς αἴφνης μόνος μετὰ τῆς Βάνδας ὁ Ραϋμόνδος, ὅστις ἀπὸ τῆς ζήτησώς του εἰς τὴν Πετρούπολιν δὲν εἶχεν ἀπολαύσει τὸ τοιοῦτον, ἐδοκίμασε ζωρὰν συγκίνησιν, ἥτις ἐδίδεν εἰς τὴν μορφήν του ἰδανικὴν τινα αἴγλην.

Χωρὶς νὰ ᾔνε ὠραῖος, ὁ Ραϋμόνδος Σαβέρ εἶχε τὴν μορφήν νοήμονα καὶ συμπαθητικὴν. Οἱ ὀφθαλμοὶ του, χρώματος βαθέος κυανοῦ, ἐξακοντίζοντες βλέμμα ἀστραπηδόλον, προέδιδον ἰσχυρὰς διαθέσεις. Τὸ εὐρύ του μέτωπον ἐμαρτύρει ἀνεπτυγμένην φύσιν, μεγάλην ψυχὴν. Δὲν μετείχε ποσῶς τοῦ ματαίου χαρακτῆρος τῶν Γάλλων, ἀλλ' ἐκέκμητο ὅλα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, καὶ ὑπὲρ πάντα, ἔτρεφεν ἰερὸν ἔρωτα πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην.

Εἶχε λοιπὸν μετὰ τῆς Βάνδας πλείους τῆς μιᾶς ὁμοιότητος, δι' ὅπερ καὶ ἡ νεκρά καὶ ὠραία μηδενίστρια παρέσχε πρὸς αὐτὸν πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ φιλίαν σχεδὸν τρυφεράν.

— Ἀπὸ δύο μηνῶν, ἀφ' οἴτου δὲν εἶδομεν ἀλλήλους, εἶπεν ἡ περιγρηπύσσα, καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συναμιλήσωμεν, πόσα πράγματα δὲν ἔχομεν τόρκα νὰ εἰπώμεν! ; . . .

— Ὡ! ἀφετέ με νὰ συνέλθω... Ἡ εὐτυχία τοῦ ὅτι σὰς ἐπαναβλέπω . . .

Ἡ Βάνδα τὸν παρετήρει μετὰ τρυφεροῦ μειδιήματος.

— Χθές, εἰς τὸν χορὸν, εἶσθε τόσο χαρίεσσα, τόσο ὠραία, ὥστε δὲν ἐδυνήθη, δὲν ἐτόλμυσα νὰ σὰς πλησιάσω· τὴν νύκτα δὲ ταύτην εἰς τὸν σύλλογον δὲν ἠδυνήθη νὰ σὰς εἶπω ἢ μόνον λέξεις τινὰς ἀτυχεῖς, αἵτινες προὐκάλεσαν τὴν κατ' ἐμοῦ εἰρωνίαν σας.

— Καλὰ, καλὰ. Δότε μοι τόρκα ταχέως πληροφορίας περί τῆς Οὐκρανίας. Τί κάμουν ἐκεῖ κάτω; Οἱ φίλοι μας εἰσὶν ἄρ' ἄγε πάντοτε πλήρεις ζήλου καὶ θερμῆς; Διήλθατε ἐκ Κιέβου;

— Μάλιστα.

— Τίνα εἶδατε;

— Τὸν ἄμιλον τῶν σπουδαστῶν.

— Ὁ ὄργασμός καὶ ἡ δυσἀρέσκεια διατηροῦνται ἀκόμη εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ἐξάψεως πρὸς τὴν μαθητευσίαν νεολαία;

— Καὶ αὐξάνει μάλιστα ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ὅσον διὰ τοὺς ἐργάτας τῶν ἐργοστασίων, καὶ οὗτοι ἐπίσης, ὀργῶσιν ἀπαύστως καὶ μετ' ἐπιτάσεως.

— Καὶ οἱ χωρικοὶ;

— Ἀπαθεῖς καὶ ἀμέριμοι ὡς πάν-

τοτε. Ἐν τῇ μέθῃ εὐρίσκουσι τὴν λήθην τῆς ἀθλιότητός των.

— Πτωχοὶ χωρικοὶ! ἀνεβόησεν ἡ Βάνδα.

— Ἀρχίζουν ὁμῶς νὰ ἐξανίστανται κατὰ τοῦ ληθάργου καὶ νὰ συμμερίζωνται ἐνδιαφερόντως τὸ κίνημα.

— Θὰ καρποφορήσῃ καὶ εἰς αὐτοὺς ὁ σπόρος τῆς ἀληθείας. Ἐστὲ βέβαιος. Ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν ἀπάθειαν ὁ μι-
jick εἶνε ἀρκετὰ ἀγχίνους ὥστε νὰ ἐνοῶν ἡ πληρέστατα τὰ συμφέροντά του τοῦτο μόνον, ὅτι εἶνε δειλός, ὡς ὅλοι οἱ καταδυναστευόμενοι. Ἄς ἐλθῇ ὁμῶς ἡ ἡμέρα τῆς ἐξεγέρσεως καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι οὐδ' εἰς ἐξ αὐτῶν θὰ μείνῃ ἀμέτοχος τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνος, ἀλλὰ θὰ σπεύσῃ ἐκδικητῆς τῶν δικαιοματίων του.

— Ἄς ὀμιλήσωμεν τόρκα ὑπὲρ ὑμῶν εἶπεν ὁ Ραϋμόνδος. Μοὶ φαίνεσθε ὡχρὰ μήπως ὑποφέρετε;

— Ὀλίγη κόπωση δὲν εἶνε τίποτε.

— Ἀπὸ δύο μηνῶν, ἀφ' οἴτου δὲν σὰς εἶδον, ἐπανέλαβεν ὁ Σαβέρ, εἰάν ἐγνωρίζατε πόσον ἡ καρδία μου, ἡ ψυχὴ μου, τὸ πνεῦμά μου ἐπαχον ἵνα σὰς ἐπανιδῶσι! Ἐάν ἐγνωρίζατε πόσον ὑπέφερον μακρὰν ὑμῶν!

— Ἀγαπῆτέ μοι Ραϋμόνδε, ἐπανέλαβε γελῶσα ἡ Βάνδα, σφείκτως εἶσθε πολὺ ἐρωτομανῆς, καὶ εἰς συνωμότης...

— Μὲ ἐπιτιμᾶτε λοιπὸν, διότι σὰς λέγω ὅτι ἀπωλόμην ὑπὲρ ὑμῶν, ὅτι δυστυχῆς μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σας, καὶ ὅτι τσοάκις ἐσπαράχθη ἀναμιμνησκόμενος ὑμῶν;

— Ὅχι, ποτέ, φίλε μου· ἀλλ' εἰάν σὰς ἀφήσω νὰ ἐξακολουθήσητε, μέλλετε βεβαίως νὰ καταλήξητε εἰς ἐρωτικὴν ἐξομολόγησιν, ὑπερ, ὡς γινώσκετε, κατὰ τὰς ἀποφάσεις μας ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ μας καὶ κατὰ τοὺς ὅρκους μας, δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον ἡμῖν.

— Ὡ! μὴ μὲ ἀποκρούετε! Δὲν εἶνε ἔρωτος ὅ,τι πρὸς ὑμᾶς αἰσθάνομαι· εἶνε λατρεία... Ὡ! λατρεία μὲ σέβας προσφερομένη. Ὁ ἥλιος δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ θερμαίνωνται εἰς τὸ θάλλπος τῶν ἀκτίνων του;

— Αὐτὸ θὰ ᾔνε ἀνατολικὸν ὕψος! Εὐγε! Ἐξακολουθήσατε! Γνωρίζετε ἐν τούτοις, ὅτι, ὡς πρεσβεύουσι μεταρρυθμιστικὰ καὶ ἀνακαινιστικὰ δόγματα, ἀποκρούομεν γενικῶς καὶ ἀσελῶτως πᾶσαν ἐρωτοτροπίαν καὶ πᾶσαν ὑπερβολὴν αἰσθήματος.

— Τὸ γνωρίζω. Ἀλλὰ τί θέλετε; Ἡ καρδία μου ἐπλημμύρισε, καὶ δὲν δύναμαι νὰ εὐρῶ τὴν κατάλληλον ἐκφρασίαν ἵνα σὰς εἶπω ὅποια ἀκτινοβόλα ἴχνη μάγου γοητείας ἐνεχάραζεν ἐν ἐ-

μοὶ ἡ ἐνθουσιασμός σας. Ὅχι μόνον ἡ ἀγγελικὴ καλλονὴ σας ἀλλὰ καὶ τὸ θέλητρον τοῦ λόγου σας, καὶ ἡ γλυκεῖα σταθερότης τῆς φωνῆς σας, μοὶ ἐπληξάν τὴν καρδίαν, ἡ μεγάλη ψυχὴ σας, ἡ ἀγαθότης σας, ἡ γενναιοπροσῶν σας εἶνε ἐκεῖναι αἵτινες μὲ κάμουν νὰ σὰς σέβωμαι καὶ νὰ σὰς λατρεύω.

— Οὐφ! . . . Ἐτελειώσατε ὁμῶς δὲν ἔχει οὕτω; Τόρκα ἄς ὀμιλήσωμεν λογικῶς.

— Ἀπόλεια τὸ λογικόν μου. Ὅταν σκέπτομαι ὅτι κῦδοκίσατε νὰ δείξητε μικρὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνδιαφέρον, ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ δυστυχοῦς ἀφρονος· ὅταν ἀναμιμνήσκωμαι μετ' ὀπόσου τρυφεροῦ ἐνδιαφέροντος κῦδοκίσατε ν' ἀκροασθῆτε τὴν διήγησιν ὄλων μου τῶν ἀνοσιῶν, καὶ πῶς διὰ μιᾶς λέξεώς σας, δι' ἐνὸς βλέμματός σας, ἠδυνήθητε νὰ κάμτε ὥστε ν' ἀναγεννηθῇ ἡ ἐλπίς εἰς τὴν ἀπαγορευμένην, εἰς τὴν νεκρὰν καρδίαν μου, δὲν δύναμαι νὰ συγκρατήσω τὰς ὁρμὰς τῆς εὐγνωμοσύνης μου. Δύνασθε νὰ μὲ διατάξητε ὅ,τι θέλετε. Θέλω νὰ σὰς ἀποδείξω, ὅχι διὰ κενῶν λόγων πλέον, ἀλλὰ δι' ἠρωϊκῶν πράξεων, ὅτι θυσιάζομαι ὑπὲρ ὑμῶν. Ἄν εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ σὰς ᾔνε εἰς τι χρήσιμος ἡ ζωὴ μου . . .

— Ὡ! ὦ! φυλαχθῆτε καὶ μὴ μο' τὴν ἀωρήτε, διότι πολὺ πιθανὸν νὰ λάβω ἀνάγκην μιᾶς τοιαύτης ἀφοσιώσεως.

— Λοιπὸν τὴν ἀποδέχεσθε;

— Δὲν λέγω ἀμέσως· διότι ὑποτίθεται ὅτι, ἀπαξ δοθείσης τῆς ὑποσχέσεως, μοὶ ἀνήκει μῶλον ὅτι, εἰάν ἐνθυμούμαι καλῶς, ὑποσχεθῆτε τὴν ζωὴν σας ἤδη εἰς ἄλλον.

— Πῶς;

— Οὕτω λοιπὸν λησμονεῖτε τὰς ὑποχρεώσεις σας; Ἐάν ὁ Μιχαὴλ Φαιδρώφ ἤρχετο ἐπίσης καὶ τὴν ἀπῆται;

— Μοὶ ἐζήτησεν οὗτος νὰ θέσω τὴν ζωὴν μου ὑπὲρ μεγάλου σκοποῦ· συνένεσα· ἀλλὰ δὲν ἀνέλαβον ὑποχρεώσιν.

— Ἡ διάκρισις εἶνε δυσχερὴς ὅσον ὅσον καὶ λεπτή. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ τὸ σημεῖον εἰς ὃ τείνει ὁ δόκτωρ Φεδερῶφ εἶνε τὸ αὐτὸ πρὸς ὃ κἀγὼ τείνω, δύναμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν.

— Λοιπὸν! ἀποδέχεσθε τὴν ζωὴν μου; . . . Βάνδα... ἀδελφὴ μου... φίλη μου... εἶμαι τρελλός ἐκ χαρᾶς. Ὡ! σ' εὐγνωμονῶ... σέ εὐχαριστῶ!

— Ἀληθινά. Προκειμένου λόγου περὶ τοῦ δόκτορος, ἐπανέλαβεν ἡ Βάνδα, δὲν ἐλάθετέ τι ἐκ Γενεύης;

— Μάλιστα· ἐν δέμα ὀγκῶδες.

— Καὶ τί περιέχει;

— Ἀγνοῶ.

— Πῶς; Τοιοῦτο λοιπὸν ἐνδιαφέρον δεικνύεται ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεώς μας;

— Τὸ δέμα τοῦτο δὲν προώριστα δι' ἐμέ.

— Ἄλλ' εἰς ποῖον λοιπόν;

— Εἰς ὑμᾶς.

— Καὶ δὲν μοὶ τὸ λέγετε;

— Διότι διατάχθη νὰ μὴ σᾶς τὸ παραδώσω ἢ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θ' ἀποκτίσητε τὴν ἐνηλικιότητά σας. Ἀπλάθῃ μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας.

— Ὁ Μιχαὴλ Φεδερῶφ σᾶς γράφει ταῦτα;

— Μάλιστα.

— Καὶ σᾶς λέγῃ τὸν λόγον;

— Ὁχι.

— Τότε, ἐπειδὴ εἶμαι πολὺ περίεργος, ἀφοῦ δὲν ἀναφέρει καὶ τὸν λόγον, διὰ νὰ μὴ τὸ λάβω πρὸ τῶν ὀκτὼ ἡμερῶν, δότε μοὶ τὸ δέμα τοῦτο.

— Εἶμαι δούλός σας, Βάνδα Πετρόβνα εἶπεν ὁ Ραῦμόνδος· θὰ σᾶς ὑπακούσω. Ἐν τούτοις σᾶς παρατηρῶ ὅτι ὁ δόκτωρ Φεδερῶφ φαίνεται ὅτι ἐπιμένει, ὡς ἐνόησα νὰ μὴ σᾶς δώσω τὸ δέμα ἢ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς 13 Ἰανουαρίου.

— Εἶνε ἴσως πολιτικὰ συλλάδια; εἶπεν ἡ πριγκηπέσσα ζωηρῶς ἀνεσυχηθεῖσα.

— Δὲν τὸ πιστεύω. Ἴσως, μᾶλλον εἶνε κανὲν χειρόγραφον.

— Χειρόγραφον; Καὶ ἔχει τοῦτο τὸ σχῆμα δέματος;

— Ὁχι τόσον. Μᾶλλον ὀγκώδους ἐπιστολῆς.

— Καὶ διατί νὰ μὴ μοὶ ἀποσταλῇ ἀπ' εὐθείας τὸ δέμα τοῦτο εἰς ἐμέ;

— Ἐκ φόβου ἀναμφιβόλως μὴ ἐμπέση εἰς χεῖρας τοῦ πριγκηπος.

— Πιθανόν. Ὅση δὴποτε δὲ καὶ ἂν ᾗ ἡ περιεργιά μου, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναμένω τὴν 13 Ἰανουαρίου, δίδουσα οὕτω δείγματα οὐχὶ μόνον τυπικῆς, ἀλλὰ καὶ πραγματικῆς σώφρονος ἐνηλικιότητος.

— Ἴδου ἐγὼ ἔτοιμος, εἶπεν ὁ πριγκηπὸς εἰσερχόμενος τὴν στιγμήν ἐκείνην. Τὸ ἔλκυρον εἶνε ἐξευγμένον. Ἀναχωροῦμεν.

Ὁ Ραῦμόνδος ἐχαίρετισεν ἀναχωρῶν τὴν Βάνδαν κατὰ τὸν Ἀνατολικὸν τρόπον, φέρων τὴν χεῖρά του ἐπὶ τῆς καρδίας του, καὶ ἐξῆλθε μετὰ τοῦ πριγκηπος.

— Ὅποια ἀκεραία καὶ ἄδολος φύσις! Ὅποια πολῦτιμος ὑπαρξίς! Ὅποια γενναϊόφρων καρδιά! ἐσκέφθη ἡ Βάνδα, μείνασα μόνη. Ἐάν μοι ᾗτο ἐπιτετραμμένον ν' ἀγαπήσω, πιθανόν...

Καὶ ἐμεινε βυθισμένη εἰς βρεμύδην νάρκη.

Ἄλλ' αἰφνης ἠγέρθη καὶ ἔφερε τὰς χεῖρας πρὸς τὸ μέτωπον, ὡς διὰ νὰ ἀποδιώξῃ ὀχληρὰν τινα σκέψιν.

— Ὁχι! Ὁχι! ἀνεβόησε δὲν θέλω. Οἱ ἀπόστολοι ὀφείλουσι νὰ μὴ ἀγαπῶ-

σι. Καὶ ἐγὼ τὸ ὤμοσα... ἀλλ' ἐν τούτοις... πιθανόν ἐκεῖνος νὰ μ' ἔκαμε νὰ λησμονήσω τοὺς ὄρκους μου.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ Βάνδα διεκόπη ἐν ταῖς σκέψεσιν αὐτῆς ὑπὸ θαλαμηπόλου, κομίσαντος αὐτῇ ἐπισκεπτήριον.

— Ἄς εἰσέλθῃ, εἶπεν ἅμα ἀναγνοῦσα αὐτό.

Ἦτον ὁ κόμης Βερενίνης.

— Τί συμβαίνει; ἀνέκραζεν ἅμα ἰδοῦσα αὐτόν, τί σημαίνει τὸ ὄχρον τοῦτο πρόσωπον; οἱ παραλελυμένοι οὗτοι τοῦ προσώπου σου χαρακτῆρες;

— Ἄχ! ἀγαπητὴ Βάνδα, ὁποῖαν νόκτα διήγαγον! Καὶ πόσον τῷ ὄντι σᾶς ἀγαπῶ διὰ νὰ ὑποκρίνωμαι τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον μοὶ ὄρισατε. Τὸ νὰ κατασκοπεύω τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις εἶνε τόσο καλός, ὅστις ἐπλήρωσε τὴν οἰκογένειάν μου εὐεργεσιῶν, ὅστις μὲ μεταχειρίζεται ὡς υἱόν του, ὦ! εἶνε κρίμα. Καὶ τί ἀνεπιτήδειοι συνωμότης ὁποῦ εἶμαι! Ὅλιγον ἐλείψε νὰ προδοθῶ, νὰ σᾶς προδώσω. Δὲν δύναμαι νὰ ψευθῶ, νὰ ψευθῶ εἰς τὸν αὐτοκράτορα πρὸ πάντων, ὅστις νομίζεις ὅτι ἀναγιγώσκει μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας μας.

Ἡ Βάνδα δὲν ἀπεκρίνετο ποσῶς. Τὸ βλέμμα τῆς ἐμαρτύρει τὴν ἀνεσυχίαν καὶ τὴν αὐστηρότητα, τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ἐλαφρὰν περιφρόνησιν ἣν ἠσθάνετο διὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐξαδέλφου τῆς.

— ὦ! μὴ με βλέπετε οὕτω, Βάνδα, σᾶς καθικετεύω.

— Εἰσθε παιδίον, Ἀλέξιε, εἶπεν ἡ Βάνδα μετὰ φωνῆς αὐστηρᾶς. Εὐγνωμονεῖτε εἰς τὸν αὐτοκράτορα δι' ὅσας ἀγαθοεργίας ἐπεδαψίλευσεν εἰς τὸν πατέρα σας· ἀλλὰ πᾶσα αὐτοκρατορικὴ εὐνοια εἶνε βδελυκτὴ. Τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα τόσο πλουσιοπαρόχως διανέμει δὲν προέρχονται ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ εἰλωτος λαοῦ· ἐν τέλει δὲ τὰ μικρὰ προσωπικὰ αἰσθήματα ὀφείλουσι νὰ ἐξαφανισθῶσιν, ὅταν πρόκειται περὶ μεγάλων συμφερόντων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ περὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἀπολύτου δικαιοσύνης. Ταῦτα δὲν σοὶ ἐδίδαξα; Δὲν εἶνε ταῦτα τὰ δόγματα ἅτινα ἀπεδείχθητε καὶ εἰς ἃ μοὶ ὀρκίσθητε νὰ ἀφοσιωθῆτε ψυχῇ τε καὶ σώματι;

— Ἀληθῶς.

— Λοιπὸν τότε πῶς ταλαντεύεσθε;

— Ὁ νοῦς μου κρίνει ὡς ὑμεῖς, ἀλλ' ἡ καρδία μου ἐξανίσταται ἐναντίον τῆς ἀχαριστίας.

— Ἄλλὰ τί εἶνε αἱ ὀλίγαι ἀγαθοεργίαι ἃς πράττει μόνον ὑπὲρ εὐαριθμητῶν εὐνοουμένων του ὁ αὐτοκράτωρ ἀπέναντι τῶν φόρων, δι' ὧν ἐπιβαρύνεται ὁ λαός, καὶ τῶν τῶσων ἄλλων

καταπίεσεων ἃς ἐξάσκει κατ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν τῶν κοινωνιστῶν βδελυρὰ κυβέρονται, ὑπ' αὐτοῦ διατηρουμένη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ;

— Ἄλλ' ὅλα ταῦτα συμβαίνουν ἐν ἀγνοίᾳ του, ὡς δὲν τὸ ἀγνοεῖτε, ἀντεῖπεν ὁ Βερενίνης.

— Πιθανόν· εἶνε ὁμοίως ὑπεύθυνος, διότι ἔχει ἀπόλυτον ἰσχύον.

— Κατὰ βάθος, σᾶς βεβαιῶ ὅτι εἶνε ἐλευθεριώτατος.

— Τότε διατί δὲν πράττει συμφῶνως μὲ τὰς πεποιθήσεις καὶ ἐπιθυμίας του;

— Διότι ἡ ἀγαθότης του τὸν καθιστᾷ ἀνίσχυρον.

— Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον εἰς ἓνα παράσχισον νὰ ἔχη ἀσθενὴ βούλησιν. Ὅταν ἡ χεὶρ του ἀδυνατῇ νὰ κρατῇ τὸ βαρὺ σκῆπτρον, τότε ἃς τὸ ἀποθέσῃ κάλλιον.

— Νομίζω ὅτι θὰ λάβῃ μεγάλην τινὰ ἀπόφασιν.

— Εἶνε τόσοσ καιρὸς ἤδη, ἀφ' οὗ διαδίδει ὅτι θὰ λάβῃ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀπόφασιν, καὶ εἰσέτι οὐδὲν ἐπραξε. Ἐάν ᾗτο σταθερώτερος εἰς τὰς ἐλευθερίους ἀρχάς του, θὰ ἠδύνατο νὰ κατισχύσῃ τῶν ἀντενεργειῶν τῶν βογυάρων. νὰ κατασυντρίψῃ τὸ σθένος των, νὰ καταργήσῃ τὰ προνόμιά των, καὶ νὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν Ρωσσίαν. Ὅλη του ἡ ἐλευθεριότης συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὑπόσχεται πολλὰ καὶ νὰ μὴ δίδῃ τίποτε. Ἄλλ' ἠγγικεν ὁ χρόνος τῶν φοβερῶν συνεπειῶν τῆς ἀβουλίας του. Φυλάχθητε, Ἀλέξιε, νὰ μὴ καταστήτε καὶ ὑμεῖς ἐνοχοι ἀβουλίας.

— Ὁμιλήσατε, Βάνδα· θὰ πράξω ὅ,τι μὲ διατάξῃτε.

— Καλὰ λοιπόν! Εἰπήτέ μοι τί διέτρεξε τὴν νόκτα ταύτην, ἀλλὰ νὰ μὴ μοὶ ἀποκρύψητε οὐδέν.

Ὁ νέος ὑπασπιστὴς διηγήθη λέξιν πρὸς λέξιν τὴν μετὰ τοῦ τζάρου συνδιάλεξιν του.

— Καὶ τοῦτο εἶνε τὸ προξενῆσαν ὑμῖν τὴν σύγκλησιν; ἠρώτησε ἡ Βάνδα.

— Ἄλλ' ἐάν ὁ αὐτοκράτωρ μοὶ ὁμιλήσῃ ἐκ νέου περὶ τοῦ συνοικεσίου τοῦτου, περὶ τῶν γενναίων αὐτοῦ διαθέσεων ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας μας; ἀπήντησεν ἐρωτηματικῶς ὁ Βερενίνης ἔχων τὸ βλέμμα ἱκετευτικόν, τὴν φωνὴν συγκεχυμένην καὶ τὰ χεῖλη τρέμοντα ἐκ συγκινήσεως.

— Νὰ τῷ εἰπῆτε ὅτι δὲν ἀγοράζεται ὁ ἔρωσ τῆς Βάνδας Κρυλώφ, καὶ ὅτι ἐκεῖνος ὅστις θὰ γίνῃ ἀξίος τῆς καρδίας, θὰ τὸν ἐκλέξῃ καὶ θὰ τὸν προτιμήσῃ ἀπὸ ὅλους τοὺς μεγάλους καὶ

δυνατοὺς τῆς γῆς, καὶ ἂν δὲν ἔχη οὐδὲ καπικιοῦ. 1)

— Καί... ἀναμφιβόλως δὲν εἶμαι ἀντάξιός ὑμῶν, τὸ ἐννοῶ πρὸς ἐμὲ δὲν αἰσθάνεσθε ἢ ἀδιαφορίαν.

— Ὅχι, καλέ μου Ἀλέξιε· ἐξ ἐναντίας τρέπω ὑπὲρ σοῦ τὴν ζωηροτέραν συμπάθειαν· ἐὰν σὲ ὑποβάλλω εἰς δοκιμασίας, ἀπόδος τοῦτο εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μου τοῦ νὰ σὲ καταστήσω ἥρωα.

— Κάμει με ὅ,τι θέλετε, Βάνδα· ἢ ἔρωα ἢ δούλον.

— Ὅχι δούλον, ἀλλ' ἄνδρα πλέν ἀνεξάρτητον. Σὲ διαβεβαιῶ δὲ ὅτι τὸ πρὸς σὲ ἀδελφικὸν φίλτρον μου ὁσπέραι ὅ' αὐξάνει.

— Τὸ ἀδελφικὸν φίλτρον! ἐτονθόρουτε στενάζων ὁ νέος ὑπακτιστής.

— Ἡ ἀδελφότης εἶνε αἰσθημα ἐπιρρωνύον τὴν ψυχὴν, ἐνθ' ὁ ἕως τὴν ἐξασθενεῖ. Γνωρίζετε ὅμως ἐξ ἄλλου καὶ εἰς τί ἔργον ἀφιέρωσα τὴν ζωὴν μου.

— Καὶ θὰ βραδύνη ἀκόμη ἐπὶ πολὺ νὰ ἔλθῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον τοῦτο;

— Πιθανόν· προπάντων δὲ ὅταν ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ συωλότας χλιαρούς, ὡς ὑμᾶς.

— Καὶ μοὶ ὑπόσχεσθε ὅτι βραδύτερον...

— Δὲν ὑπόσχομαι τίποτε.

Καὶ ἐκείτην ἀπελπιστικὴν διὰ τὸν νέον Ἀλέξιον λέξιν συνόδευεν ἡ Βάνδα διὰ βλέμματος καὶ μειδιήματος ἅτινα ἐθιχάτουσαν καὶ ἐγοήτουσαν ἐν ταύτῃ τὸν τρυφερόν Βερενίνην.

— Παρκαλιῶ, ἰδῆτε, τῷ εἶπεν αἰφνης, νομίζω ὅτι ἤκουσα θόρυβον. Εἶνε ὁ πατήρ μου ἄρα γι;

— Ὁ Βερενίνης, ἀποτόμως ἀποσπαθείς τῆς βέμβης του, ἐπλησίασε πρὸς τὸ ὑαλόφρακτον τοῦ παραθύρου.

— Ὅχι, δὲν εἶνε ὁ πρίγκηψ, εἶνε.... Περιμένετε ὀλίγον, σὰς παρκαλιῶ, τὸν εἶδον εἰς τὸν χορὸν τὴν νύκτα τῆς γῆς. τῷ ὠμιλήσατε· εἶνε.... εἶνε ὁ πρίγκηψ Δὲ Στάκελβεργ.

— Εἴσθε βέβαιος; εἶπεν ἡ Βάνδα, ἐγειρομένη καὶ βαίνουσα πρὸς τὸ παράθυρον. Μάλιστα· αὐτὸς εἶνε.

— Πηγαίνετε νὰ τὸν ὑποδεχθῆτε;

— Ἀναμφιβόλως· τὸν ἀνέμεναν.

Ὁ Βερενίνης ἐστέναζε, ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς ὠραίας ἐξ ἀδέλφης του, ἐρ' ἢ ἐπιθέσει· φλογερόν φιλημα, ἐξῆλθε, συναντήσας εἰς τὴν κλίμακα τὸν Γερμανὸν πρίγκηπα.

Ὁ πρίγκηψ Βασίλειος Ἀντώνοβιτς Στάκελβεργ κατήγετο ἐκ τῶν Γερμανῶν ἐκείνων, τῶν ἐπὶ Πέτρου τοῦ Α'. εἰσχωρησάντων εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς θέσεις

τῆς αὐτοκρατορίας, χάρις εἰς τὰς ἀποκλειστικῶς ἐμφύτους παντὶ Γερμανῷ ιδιότητας καὶ ἰσχυρογνωμοσύνης καὶ αἰσχροκερδείας, τῆς μετὰ καρτερίας διεισδύσεως αὐτῶν εἰς πᾶν ἀξίωμα. Ἐξ ἄλλου ὅμως εἰσὶν ἐπιμελῶς, φιλόπονοι ἀκριβεῖς καὶ λεπτολόγοι. Οἱ Σλαῦοι τοῖναντιον εἰσὶν ἀμελεῖς, ἀκνηδεῖς, ἀκατάστατοι δ' ἐξ ἄλλου καὶ ἀνυπότακτοι. ἀκατάστατοι καὶ ἀσταθεῖς· ιδιότητες, καθιστώσαι αὐτοὺς ἀκαταλλήλους εἰς αὐτῆμα κανονικῶς λειτουργούσης ὑπηρεσίας, ἀπαντούσας τὴν μετ' ἀνυποκρίτου εὐθύτητος ἐφαρμογὴν τῶν νόμων. Ὁ τοιοῦτος δι' αὐτῶν χαρακτήρ εἶνε ὁ λόγος δι' ἂν προτιμῶνται οἱ Γερμανοὶ τῶν Σλαύων ἐν ταῖς διαφόραις κλάσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας.

— Τιμητικῆς θέσεις, οἱ ὑψηλοὶ βαθμοὶ καὶ ἡ ἐναιδέης ἀκνηρία καὶ ἀμεριμνομέριμνοι εἰσὶν ἀναραίιστα κτήματα τῶν εὐγενῶν· αἱ δευτερεύουσαι θέσεις, εἰσὶ κατελιγμέναι ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Οἱ γραμματεῖς, οἱ ταχυατάρχαι, ἐν μιᾷ λέξει ὅλη ἡ γραφειοκρατία εἶνε γερμανική. Τινὲς ὅμως ἐκ τούτων, θυσίαν ἐκτάτων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν πατρίδα, ἠξιώθησαν ἐξαιρετικῶν βαθμῶν, τιμῶν καὶ πλοῦτος· εἰς μίαν ἐκ τῶν τοιοῦτων γερμανικῶν οἰλογενειῶν ἀνῆκε καὶ ὁ πρίγκηψ Στάκελβεργ.

Ὁ τριακονταετής περίπου οὗτος νέος εἶνε ὁ ἀκριβέστατος τύπος τῆς γενεᾶς του. Κεφαλή ῥομβοειδῆς καὶ πεπλεγμένη ἐπὶ ἐξελόντων ὤμων καὶ ἀχαρὶς δυὰς κνημῶν μακρῶν καθίστων τὸ βᾶδιμά του βαρῦ, νεθρὸν καὶ πάντη ἀγενές. Ἡ κρυψιμὸς καὶ ὄχι εὐειδέης μορφή του, ἡ κιτρίνη κόμη του ἐτι δὲ οἱ ἀκνηδεῖς κυανοὶ ἐρθαλαμοὶ του, ἔκροι καὶ πτυγνοί, ἐσχηματίζον σύνολον ἀνθρώπου ἀπεχθῆς καὶ δεισιδαῖς.

Οἱ ὡς γυναικῶς γόμφοι του, αἱ μακρὰ καὶ μὲ χαλαροὺς δακτύλους χεῖρές του, ἐμαρτύρουν—παρὰ τὸν φαινομενικὸν αὐτοῦ ἀκαμπτὸν χαρακτήρα—φύειν ἀνίσχυρον, πᾶν ἄλλο δυναμένων, ἢ ν' ἀντιμετωπίσῃ κωλύματα ἵνα ἀπολύξῃ εἰς τὸν σκοπὸν του.

Ἐν τούτοις, χάρις εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἀνάστημα, καὶ τὴν ἀπατηλὴν γοητείαν τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς εὐνοϊκῆς τύχης του, ἐξελαμβάνετο ὡς ὠραῖος ἀνὴρ, ὡς ἐπίσης προὔμαντεύετο περὶ αὐτοῦ ὅτι θὰ καθέξῃ ἐν τῷ μέλλοντι μεγάλην τινα πολιτικὴν θέσιν· ἐὰν ἐκρινέ τις ἐκ τοῦ ὑψηλόφρονος χαρακτήρος του, τῆς προσπεποιημένης σοβαρότητός του, καὶ τῶν μεμετρμένων καὶ τελείων τρόπων του, ἅτινα πάντα κατεῖχεν ὁμολογουμένως, καθὰ μωρός.

Εἰσελθὼν εἰς τὸν κιτῶνα τῆς Βάνδας· ἐχαιρέτισε μετ' ἐξειδικασμένης κομψότητος.

Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.

ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΟΥ 1879

ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΤΡΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόσια
Πατρίων	34,227	30,820
Τριταίης	4,596	4,703
Δύμης	7,476	7,201
Ἐρινεοῦ	3,747	3,676
Φαρῶν	7,127	7,149
Τὸ ὅλον	57,173	53,549

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΙΓΙΑΔΕΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόσια
Αἰγίου	12,838	11,132
Αἰγαίρας	1,299	1,416
Ἀκράτης	1,141	1,194
Βουρῶν	1,930	1,730
Τὸ ὅλον	17,208	15,472

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόσια
Καλαβρυτῶν	2,123	3,603
Καλλιφωνίας	2,568	2,698
Σουθενῶν	2,209	2,339
Ἀρσανίας	2,828	3,012
Παῶν	3,107	3,168
Ψωριδος	3,148	3,391
Κραθίδος	2,032	2,353
Κλειτορίας	4,535	4,753
Λευκασίου	4,077	4,211
Κερπινῆς	5,704	6,789
Λαπαθῶν	5,273	5,568
Φελλόης	3,148	3,359
Νωνάκρειδος	745	1,979
Τὸ ὅλον	41,499	47,225

ΕΠΑΡΧΙΑ ΗΛΕΙΑΣ

Δῆμοι	Κάτοικοι	Δημόσια
Λετρίνων	18,734	14,236
Λαμπείας	8,161	8,669

(1) Οἱ δι' ἀστέρικου σημειούμενοι Δῆμοι ἐσχηματίσθησαν μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870.

(1) Σχεδὸν πρὸς δύο λεπτὰ ἰσοδυναμῶν ῥωσικῶν κέρμα καὶ ἀρχικῆ μονάς τοῦ νομισματικῶ συστήματος ἐν Ῥωσίᾳ. Σ. Μ.